

ærede Medlem meente, at der var en Misfor-
 staaelse tilstede, en Uoverensstemmelse mellem
 Udvalgets Betænkning og Lovtexten, saaledes
 som vi havde foreslaaet den, med Hensyn til
 den Maade, hvorpaa Bederlaget skulde beregnes
 for Indløsningen af Byggefriheden; det ærede
 Medlem gjorde navnlig opmærksom paa, at saa-
 ledes som vort Forslag vilde komme til at lyde,
 vilde Texten sige, at Bederlaget bliver for hver
 Grund at bestemme i Forhold til den af Be-
 ligheden og andre Omstændigheder afhængige
 større eller mindre Værdiforhøielse, som Grunden
 vil erholde ved Afløsningen, og hvorved der
 gaaes ud fra den Værdi, som Grunden hidtil
 har havt efter den berettigede Brug, der har
 kunnet gøres af den, hvorimod der i vor Betæn-
 ning Sp. 1034 skulde være sagt noget Mere,
 nemlig at Værdiforøgelsen skulde ansættes efter
 „alle de foreliggende Omstændigheder“. Jo
 længer jeg seer paa disse Ord, jo næiere jeg
 sammenholder dem med hverandre, desto tydeligere
 bliver det for mig, at der i den Henseende er
 den fuldkomneste Overensstemmelse, og at i
 alt Fald Lovtexten, som jo er det, der maa af-
 give det virkelig Bindende, indeholder det For-
 deeltigste for de paaagældende Grundeiere, idet
 den sætter Taxationscommissionen istand til at
 tage Hensyn til ethvert Moment, som virkelig
 bør komme i Betragtning. Men der er jo
 rigtigt nok et Moment, som det ærede Medlem
 stærkt accentuerede, fordi han troede, at det skulde
 have en Vægt, men som i Virkeligheden slet
 ikke bør komme i Betragtning, det er nemlig
 den Priis, som maatte være bleven betalt for
 et eller andet Grundstykke. Dermed har Tax-
 ationscommissionen slet ikke Noget at bestille.
 Det kunde tænkes, at man gjorde et proforna
 Salg til en meget høi Priis af et Grundstykke,
 der laa indenfor Demarcationslinien, for der-
 ved at unddrage sig Udredelsen af noget Beder-
 lag til Staten. Commissionen har imidlertid
 slet ikke at gøre med den Priis, der virkelig
 er eller angives at være betalt; den undersøger,
 hvad enhver Grund i det Hele taget er værd
 i dette Øieblik i Forhold til den Brug, der
 kan gøres af den, og hvad den vil blive værd,
 naar Indskrænkningen bortfalder. Det er Diffe-
 rensen mellem disse to Ting, som kaldes „Værdi-
 forhøielsen“, og 50 pCt. deraf bliver at udrede

som Bederlag. Jeg haaber, at det ærede Med-
 lem vil finde heri et Svar, som, om det end
 ikke tilfredsstiller hans Ønsker, dog i alt Fald
 maa klare hans Tvivl med Hensyn til den rette
 Forstaaelse af disse Ord. — Der er fra det
 ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valg-
 kreds (Winther) med den stærke Lidenskab, som
 dette ærede Medlem med en saa sjelden Gyne er
 istand til at iføre sig ved hvilken som helst Lei-
 lighed, gjort den Paastand, at det i Lovens
 Motiver skulde være sagt, at man ønskede denne
 Lov vedtagen, for derved at faae Midler
 ihænde til Hærorganisationen; han gif end-
 ogsaa vidt, at han meente, at jeg skjøndt Ord-
 fører og Medlem af Udvalget ikke havde læst Lov-
 forslaget Motiver, siden jeg kunde modstige ham.
 Der staaer i Lovforslaget Motiver, at det ikke
 er Tanken om i den nærmeste Fremtid at søge
 tilveiebragt en ny Befæstning omkring Kjøben-
 havn, men „Nødvendigheden af at forskaffe
 Midler til at sætte Landets mobile Forsvar paa
 en tidsvarende Fod“, der har ledet Regjeringen
 til at søge at gøre det muligt efterhaanden at
 realisere det Activ, som Staten eier i Fæst-
 ningens Terrain. Det behøver nu dog vist
 ingen Dplysning, at en Capital, selv af et
 Par Millioner, som Staten kunde erhverve ved
 Salget af et Activ, ikke kan komme til Hjælp
 ved en Hærorganisation, der medfører aarlige,
 faste, betydelige Udgifter. Dette synes at være
 klart; det ærede Medlem kan dog umulig troe,
 at man skulde sætte disse Millioner paa Rente
 og bruge den aarlig deraf indkommende Sum
 til at lette Byrderne ved Hærorganisationen.
 Hvad her er sagt i Motiverne, er ganske sim-
 pelt det, at Regjeringen trænger til at have
 Midler til sin Raadighed til at sætte det mo-
 bile Forsvar i en ordentlig Stand, f. Ex. til
 at købe nye Geværer, eller, eftersom Summen
 er bevilget dertil, til at købe nye Kanoner.
 Dette synes mig at være en meget simpel For-
 klaring, og man havde ikke behøvet at frem-
 hæve enten som Roes eller Dadel den Virk-
 somhed, det ærede Medlem for Kjøbenhavns
 4de Valgkreds (Fenger) har udfoldet ved Hær-
 sagen, for at faae sagt det, som det ærede
 Medlem yttrede; men hans Hensigt dermed har
 formodentlig kun været, at kaste ud isørveien
 og under en Sag, hvor Ingen kunde imøde-